

[Maigaard.]

efter min mening de to væsentligste spørgsmål, vi står over for, og det er de to problemer, som kræver en standpunkttagen.

Udgangspunktet for en diskussion om disse ting må være de løfter, der blev givet det danske folk før folkeafstemningen i 1972. Disse løfter fremtræder klarest i den betænkning, som det daværende flertal afgav i september 1972 — man kan finde den i Folketingsstidende 1971-72, tillæg B. sp. 2794-2817. Der står, hvad man efter nøje overvejelse lovede det danske folk var meningen med det danske medlemskab af EF.

Hvad sagde man? Man sagde kort fortalt, at EF i alt væsentligt er et landbrugsarrangement, EF beskæftiger sig i alt væsentligt med handel, EF har ikke noget med politik at gøre og slet ikke noget med militære forhold at gøre. Man sagde endvidere, at EF var en løst sammensat organisation ikke særlig forpligtende, tegnet herpå var veto retten, som omhyggeligt behandles i flertallets indstilling, og man understregede med denne vetoret som symbol, at udviklingen aldrig ville tage et tempo, eller en retning, som ikke kunne accepteres af befolkningen i hvert enkelt medlemsland, herunder i vort eget land.

Planer om en europæisk union er følgende i flagrant modstrid med de løfter fra før den 2. oktober, der blev givet det danske folk, og dermed det grundlag, Danmark er gået ind i EF på.

Det er derfor af betydelig interesse, at partiet venstre har tilsluttet sig unionsplanerne i den udgave, Europa-Parlamentet har vedtaget dem. Tidligere udenrigsminister Guldberg gjorde det i fjernsynet den 9. juli i år, tidligere landbrugsminister Kofoed gjorde det ved at stemme for planerne i Parlamentet den 10. juli, og formanden for folketingets markedsudvalg, hr. Arne Christiansen, gjorde det i dagbladet Information den 18. juli i år. Det må vist siges at være et repræsentativt udsnit af venstremænd, som tegner venstres markedslinje.

Hvad går det så ud på nu? Det går ud på, at vi i stedet for et løst sammensat EF, hvor udviklingen aldrig tvinges i en retning, som man ikke kan acceptere i alle befolkninger, vil venstre nu have veto retten afskaffet. Jeg citerer Parlamentsbeslutningen, som

har fået tilslutning fra de tre nævnte venstremænd:

„Rådet giver afkald på princippet om enstemighed.“

I stedet for hvert enkelt lands ret vil venstre nu have en EF-regering, Kommissionen skal omdannes til en EF-regering, som skal være ansvarlig over for en slags tokammersystem, hvor Ministerrådet er det ene kammer og et direkte valgt Europa-Parlament — jeg understreger et direkte valgt Europa-Parlament — er det andet kammer.

I stedet for, at EF ikke har noget med militærpolitik at skaffe, vil venstre nu have gjort sikkerhedspolitik til et EF-anliggende. I punkt 4 b i Europa-Parlamentets beslutning fremdrages sikkerhedspolitik udtrykkeligt som et led i den europæiske union som et EF-anliggende.

Man må sige, at venstre er gået stille med sin tilslutning til unionsplanerne; det gælder her, som det gælder for det meste af det etablerede Danmarks EF-politik, at det er sagtægængerne og listepeterne, der fører ordet. Derfor er der grund til at spørge venstre, om unionsplanerne efter venstres mening tegner perspektivet for Danmarks tilstedeværelse i De europæiske Fællesskaber. Hvis det er tilfældet, så strider det mod de løfter, der blev givet det danske folk før 2. oktober, og det vil derfor være interessant at få en tilkendegivelse og få problemet klaret af.

Jeg vil dernæst vende mig til planerne om direkte valg til Europa-Parlamentet. Der er grund til at understrege, at det direkte valg til Europa-Parlamentet er et led i, er en brik af den europæiske union. Det er naturligvis ikke hele unionen, men det er et led, en nyttig brik; i såvel Europa-Parlamentets som Kommissionens forslag til union er det direkte valg med i disse planer. Går man ind for det direkte valg, placerer man derfor en brik i spillet, som skal bruges senere, når unionen skal bygges op. Det synes jeg skal slås fast. Det er, som om EF-tilhængerne hellere vil snakke om direkte valg end om unionsplaner, men det er i virkeligheden to sider af samme sag, og de bør forhandles og drøftes under ét.

Vi er imod det direkte valg, bl. a. fordi det direkte valg vil forøge Europa-Parla-